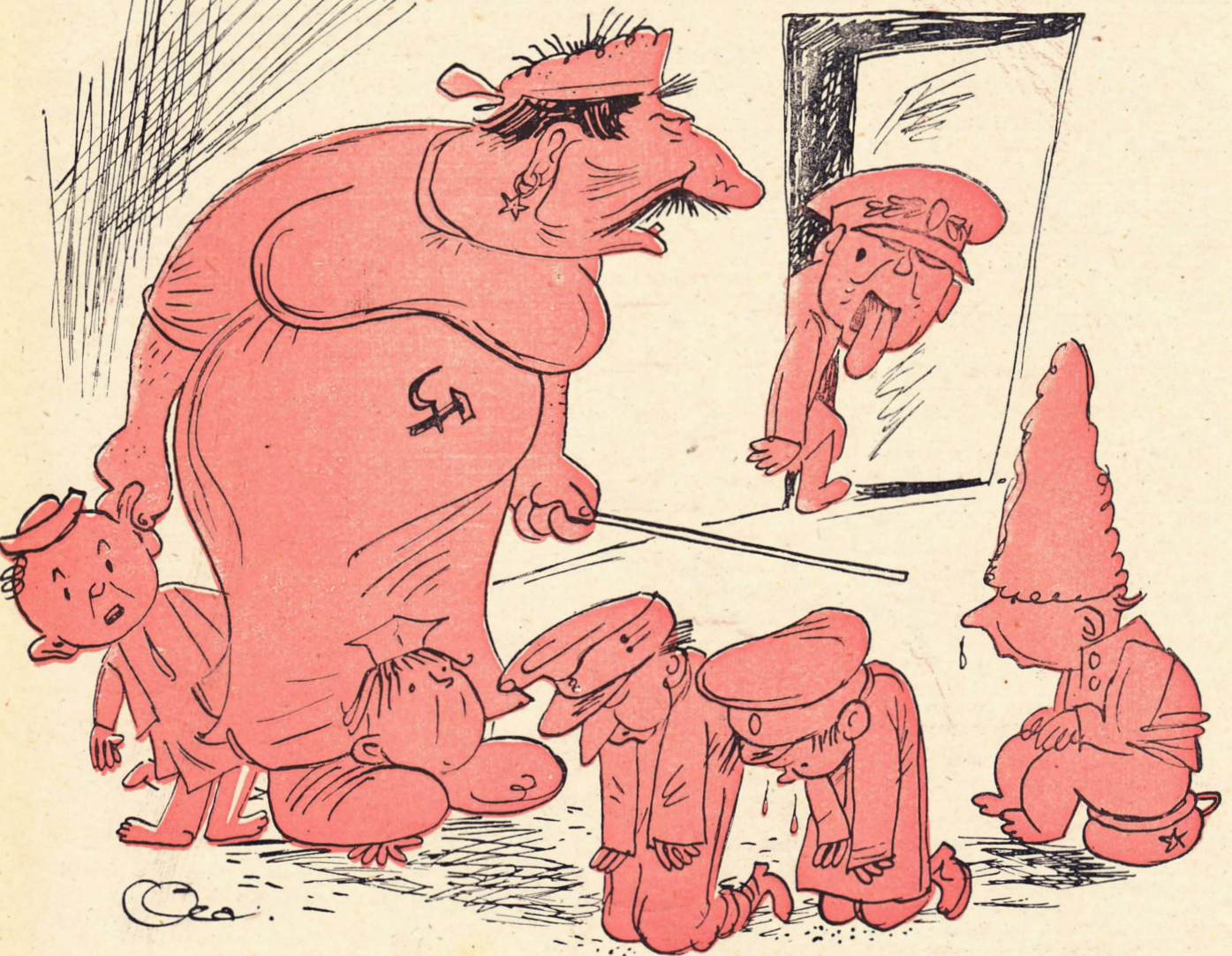

Лис Микита

4.12

НЕПОРОЗУМІННЯ В СІМ'Ї

Доспіває літо,
опадає цвітом,
вже не любить Тіто
любку Кремленчіту.

Бідна Кремленчіто,
що ж зробив цей Тіто?...
Ой пустив неславу
По усьому світу.

Застара ти, мабуть,
в'яне червень цвіту, —
серце мучить сумнів:
Тіто чи не Тіто?..

Нудить любка світом,
бо і взагалі то,
хто тепер полюбить
бідну Кремленчіту?

А було тоді то:
тільки Тіто й Тіто,
і любов, здавалось,
квітне повним цвітом.

Доспіває літо,
буде розмаїто,
та чи доспіває
піснючку цей Тіто?

Бабай.

БУЛО Б КРАЩЕ

Робітник проходить в Москві через «Красну Площадь» і, зупинившись перед мавзолеєм Леніна, читає написане великими буквами гасло:

«Ленін вмер, але діло його живе!»
— Ех, Ленін, Ленін, — зідхає робітник, — краще, щоб ти зостався був живим, а діло твоє вмерло...

*

ДВІ ДЕМОКРАТІЇ

В США нарід вибірає більшістю голосів, і то того, кого хоче; в СССР — вибірається завжди «одноголосно» і то того, кого скажуть...

В США критикувати владу — це добре право громадян і доказ свободи; в СССР — критикувати громадян — це добре право уряду і доказ влади...

В США нарід вибірає собі уряд або нагання його; в СССР — уряд вибірає собі гарід (на пр. московський) або нагання його (на пр. українців) на Сибір...

*

ЧУПРИК І ЦЮПРИК ПЕРЕХОДЯТЬ КОРДОН

Чуприк і Цюприк мусять перейти кордон «на зелено». Думали, думали, аж додумалися, як це зробити. Купили корову, забили, здерли з неї шкуру, і, накинувши її на себе, йдуть. Цюприк зпереду, Чуприк ззаду. Цюприк клапає вухами, киває головою, — Чуприк крутить хвостом. Корова — хоч куди! І не впізнаєш. Сміливо переходять кордон. Раптом Цюприк з жахом кричить:

— Чуприк! Ми пропали!

— Що ти кажеш, Цюприк? Пограничники?... — з тривогою питає Чуприк.

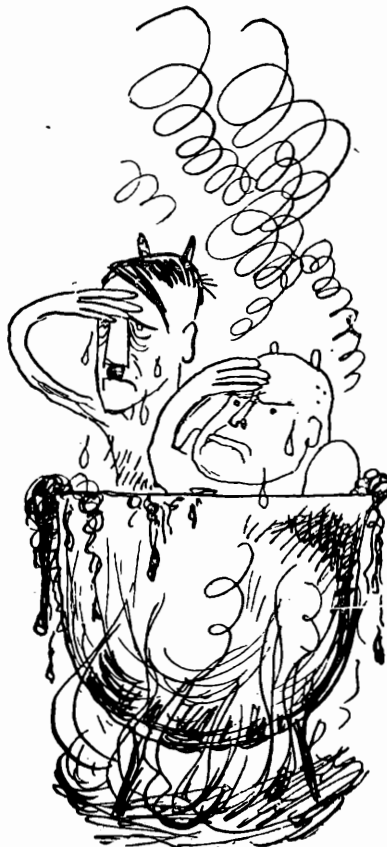
— Ні, ще страшніше! Бик йде до нас!

ВЕЛИКИЙ ЖАЛЬ

Б: Михайлова Марійка мала їхати до Канади. Він це важко, мусів переживати. З жалю нераз аж плаче...

З: Що ти кажеш? Я ніколи не сподівався. Це дійсно мусить бути величезний жаль!

Б: Так, це справді величезний жаль, але до комісії, на яку Михайло покладавав всю свою надію, а яка однаке Марійки не прийняла...

ЩОСЬ Й О Г О ЩЕ НЕ ВИДАТИ!...

ДОТЕП НА ЧАСІ

Раніше я завжди був за реформи: рух, поступ, прогрес, значить... Але остання реформа мені доїхала. Ощадності втратив, інтересу жадного не вспів зробити і гульель залишився тільки з «копфгелдом»! А сорок марок, відомо, — не гроші: сюди, туди — тай розійшлися. Б'юся, мов риба об лід, — не помагає. З порожнього не наллеш, без копійки — нової не розробиш, а жити якось треба. Хбч сядь та й плач...

І хто зна, якою мелянхолією було б це все скінчилося, коли б не Степан.

— Чого ніс повисив? — питає, — хандра напада?

— Добре жартувати, — кажу я, — коли доларів накупив, то й свещеш на біду!

— Яких там доларів! Тут, братухо, діло в чому іншому... Оптимістом треба бути, ось тобі й секрет!

— Добре оптимістом бути, коли кишень повна і в череві не бурчить...

— Та ні, не в тому діло, ти ось послухай, розкажу дотеп...

— Та хай вони тобі згорять! Куди мені тепер дотепів слухати...

— Та ні, а ти таки ось послухай:

«...Одного разу було собі дві жаби: одна оптиміст, друга ж песиміст. Раз вечером, зустрівшись на вечірній прогулянці, рішили пройтися по селу. Ідуть, ідуть, аж ось і молочарня. — Давай, заглянемо, — каже жаба оптиміст, — що воно там за ведра такі здорові стоять?

Стриб, стриб, та й — шубовсть! Прямо у ведро із смetanoю...

Ах, ти лишенько! Густіше за воду, плисти тяжко, стіни гладенькі, ніяк не вилізеш...

— Держись, братухо, держись! — кричить жаба-оптиміст.

— Та як його держатися? Та тут вже нам кришка... Не трать, куме, сили, спускайся на дно! — зідхнула жаба-песиміст, бовтнула ще двічі, спустилася на дно й потонула.

— Е, ні, — думає жаба-оптиміст, — ніколи не можна знати, звідкіля рятунок прийде!

Бовталась, плавала, дряпалась по стінах цілу ніч. А коли прийшов ранок, жаба-оптиміст сиділа на грудці збитого масла!

— Ху, ну й задихалась я здорово! — усміхнулася дрімаючи...»

Врятував мене Степан. Хіба ж я гірший за жабу?

Юр.

—с—

СОЛОДКІ СЛОВА

Він: Панно Галю! Якщо у вас серце не з каміння, скажіть мені кілька солодких слів...

Вона: О, дуже радо! Чеколяда, торт, цукерки...

Берлін: Сталін нагородив маршала Соколовського «за успішне виконання доручених завдань в Берліні» орденом Леніна, що його він відобрав в «ізмєнника» Тіто.

Вашінгтон: Як повідомляють, закон про переселення 205 тисяч ДП до США мусить бути ратифікований ще самими ДП, бо інакше він не може бути дійсний. Добре поінформовані заявляють, що ДП ставляться до цього доволі скептично.

Мюнхен: Після грошової реформи в західних зонах Німеччини в крамницях і магазинах появилось багато товарів, які раніше можна було дістати тільки на чорному ринку. Т. зв. компетентні чинники заявляють, що це нищівний удар спекулянтам, забуваючи при тому відому правду, що заки товстий схудне, то худий вмере.

Мюнхен: Вигляди українських газет після зміни грошей в Німеччині в загальному погані. Найкращі вигляди має «Українська Трибуна», бо її вікна звернені на одну з центральних вулиць, де повно крамниць з харчами й усіма іншими товарами.

Мюнхен: У зв'язку з тим, що з різних кінців світу приходять невеселі вістки про життєві умови наших переселенців, Переселенча Управа в Мюнхені, затрівожена цим явищем, скликає незабаром надзвичайне пленарне засідання, щоб вирішити, куди їй остаточно виїхати.

Авгсбург: Адміністрація журналу «Пу-гу» повідомляє своїх читачів, що найблище число появиться негайно по виплаті другої частини «Копфгельде».

Београд: Тіто запропонував Сталінові приїхати до Югославії на переговори, щоб у безпосередній зустрічі зліквідувати виниклі непорозуміння. Однак, на думку західних знавців Сов. Союзу, Сталін цієї пропозиції не прийме, знаючи, що югославська поліція безпеки працює тими самими методами, що й НКВД.

Прага: Новий президент Чехо-Словаччини комуніст Готвальд відвідає незабаром усіх президентів сателітних держав Москви, щоб підписати з ними умову про соц.-змагання, хто з них довше втримається на своєму стільці.

Берлін: Як інформують місцеві кореспонденти, совети готові припинити блокаду Берліну під умовою, що західні союзники доставлять до советського сектора міста кілька транспортів харчів.

Токіо: Японський цісар Гірогіто заявив у парламенті, що має замір абдикувати на користь свого сина, якщо боги протягом пів року не скинуть атомової бомби на Кремль.

З КНИГИ МУДРОСТИ »ЛИСА МИКИТИ«

Метром вартости літературного твору є не критик, а час; критик виконує тільки роллю хіроманта, який говорить письменникові більш або менш приємні речі.

*

У нас абсолютно надто багато поетів, а це ознака, що ми нація ще дуже молода, а, як відомо, при-таманністю молодости є нереальність мислення.

*

Ще ніякий критик не зробив жадного письменника великим, натомість завдяки письменникам багато критиків стали великими.

*

Геніяльний письменник дуже часто стає для своїх сучасників незрозумілим, однак це не значить, що кожний «незрозумілий» письменник є геніяльним.

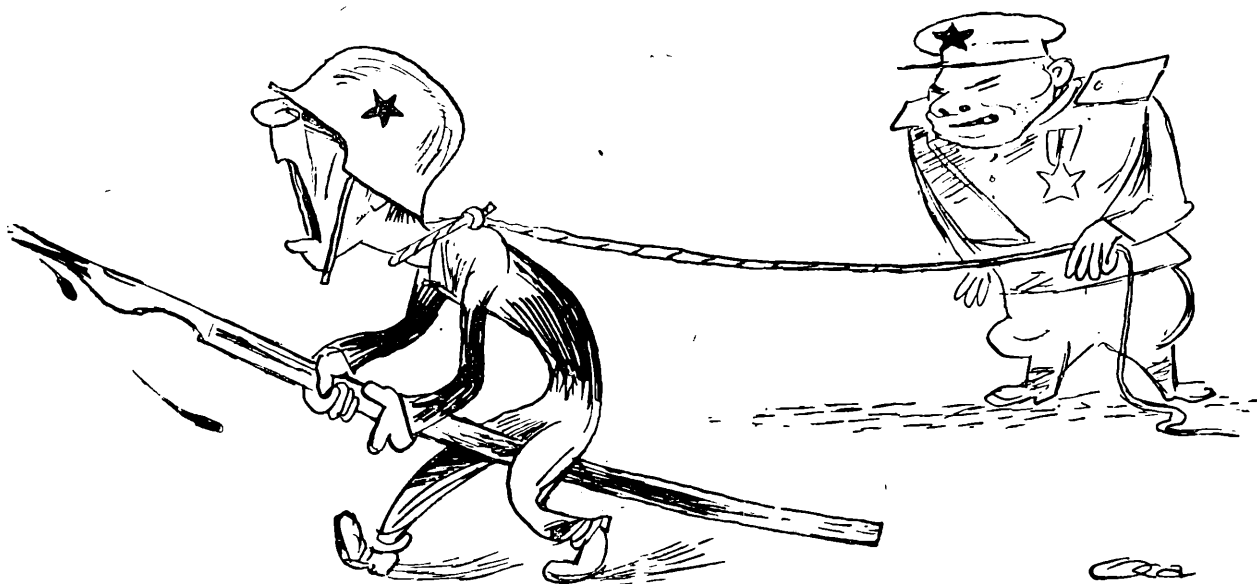
*

Малокультурна людина дивиться на письменника, як на істоту не з цього світу, малокультурний письменник старається це поняття утвердити.

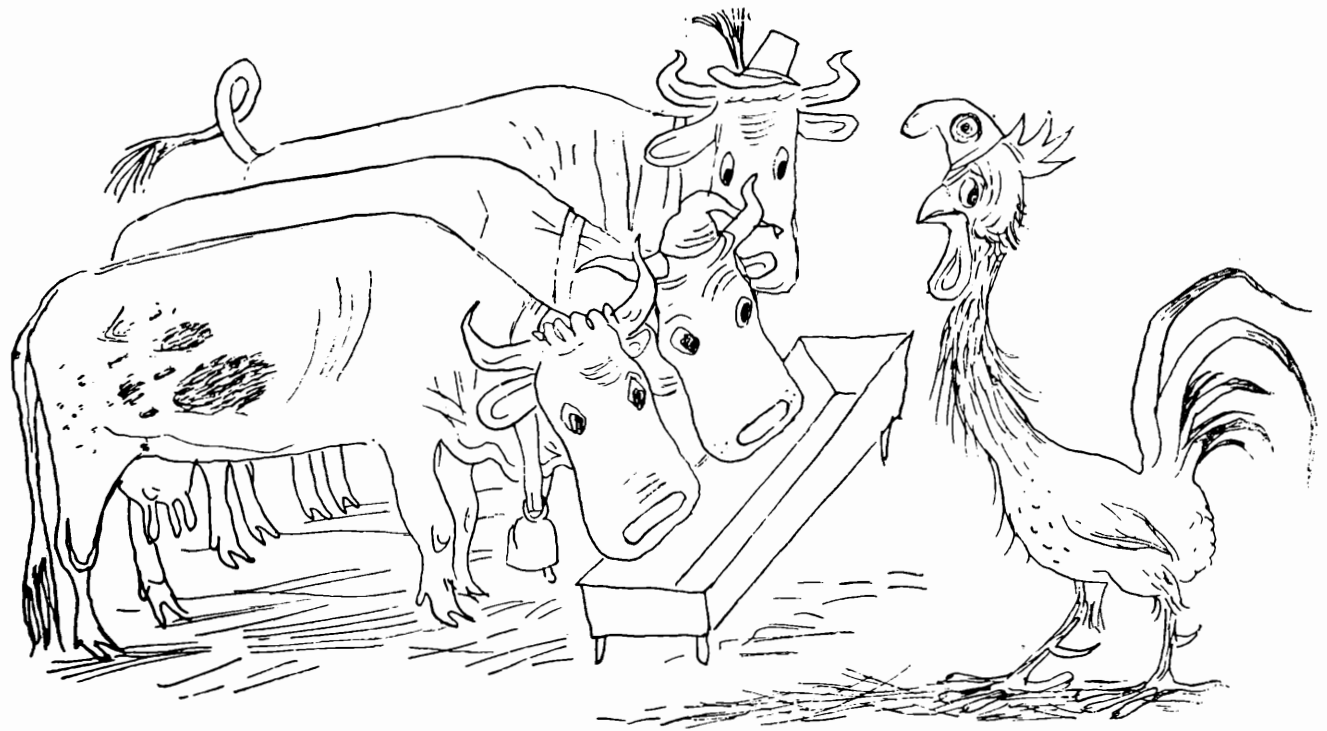
*

Трапляється, що кеписький твір напише і великий письменник, але ще ніколи не трапилося таке, щоб кеписький письменник написав великий твір.

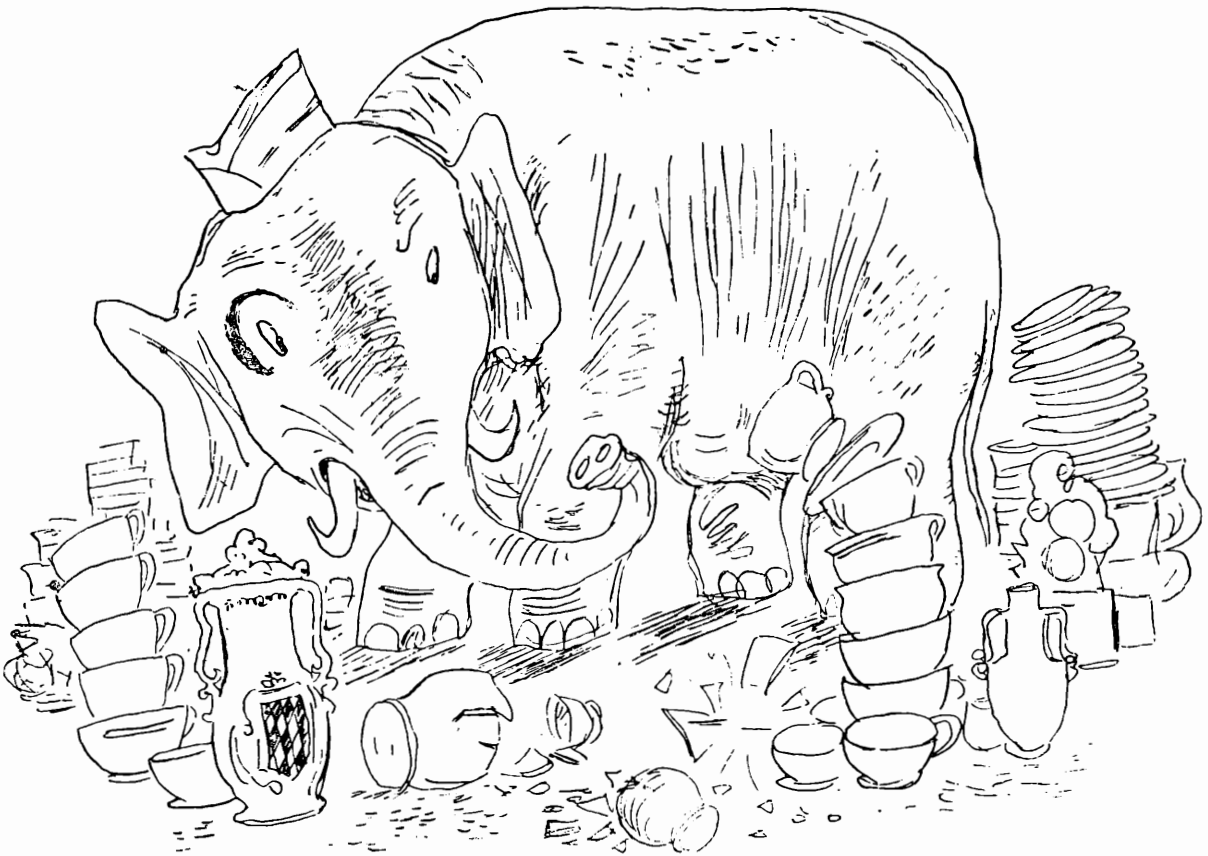
СТАРА ПІСНЯ НІМЕЦЬКОЇ ПРЕСИ В СОВЕТСЬКІЙ ЗОНІ

Denn wir fahren,
Denn wir fahren,
Denn wir fahren gegen Engeland.

У ФРАНЦУЗЬКІЙ ЗОНІ: МАЮ ВРАЖІНЦЯ, ЩО КОЖНА З НИХ В МЕНІ КОХАЄТЬСЯ...

В АМЕРИКАНСЬКІЙ ЗОНІ: РІШУЧО НАДТО БАГАТО ПОРЦЕЛЯНИ...

В АНГЛІЙСЬКІЙ ЗОНІ: МАБУТЬ ТАКИ ПРИЙДЕТЬСЯ ЇХ НАВЧИТИ ПРАВДИВОЇ ДЕМОКРАТІЇ...

У СОВІТСЬКІЙ ЗОНІ: НІ, БЕЗ МЕНЕ ВОНИ ПРОПАДУТЬ!..

ЛИСТІ до папа поща Етаха Слоніва.

Чесна Еліто!

Хтівсми се звідати, ци Вас тиж дужи цес вирунк шкробнув, тай ек есте з цого вйшли. Я до самого вирунку був спокійний, бом нич ни мав, али лецтого дне показало се, жи моя жона віказала ше шос безмала дві тисечки. Ек ем про цисе вчов, то мне аж в горечку кенуло.

— Та ци ти, бабо, — кажу ї — вже до решти від гамірації отмерила, та ци ти від куречих курзів, жис се на них перевішколювала, цавком на куречий розум зішла, ци йке, жи до лецтого дне держиш капітал і ми нич ни кажиш?

Али жона взяла се казувати, жи це вна марки ховала, бим їй на кюкюн ни розтренкував, бо вна їх тримала на чьорну годину.

Ни було чесу богацко шо казати, лиш верем се помиж пацкарі, ци ше чогос ни куплю. Али, холерники тілко зуби зашкирували і йден з другим форкали гі коні. Махнувем ен-цвей до міста, пів дне з жонов лазилисмо миж німотов — тиж діло ни вйшло. Навік свистака ни годеи був вже купити. Тогдिका кажу жоні:

— А типер, нибого, марш ми до мів; замкнемо віконницю, спустимо феранку і вчинимо си чьорну годину.

Й таким зробив. Вже напوماцки припімнув ем жоні кужну дату, коли м сиві гі пес без дзигара, хоц ме нудь брала бизконежна, тай кужну ріпку, жисмо ілі биз омасти. Пригадував ем до чесу, аж ми рука зболіла і на сон ме змо- рило.

Тілко мав ем змартвені і фатиги з цисим верунком.

Вам то дес певні легше пішло. Бо ек знаю, і жону маїте статечну тай певносте і на куречі курзи ни записували, тай капітали май ба- гацкосте ни мали, бо маїте ідею анцикапіталну, нашу таки ринди- калну.

А ведлуг риндикального зїзду, жим вам коліс ка писав, то се вже цесим голови ни морочте, бо наріг віспензований, а кулея до- рога і так нич би з цого ни вйшло. Я си в голову захожу, ци відбуде се тота Націоналн Рада, жи запо- відали. Все нам йкийс вітер у во- чі дуе: було на білета, то ни було консилідації, а як е консилідація, то нида на білета.

Знову ка тра буде вобстати на політиці кужний в своїм лягрі. Тим венци, жи наріг се типер роз- рушів, бо кужний се пре до ко- рита, бо звітамки пенція йде таки файна і мож йкос жити. Ружні партії се нові робе, а найвенци кристіенско-димокритичних. Така мода, відав, пішла найновіша. Бу- ли кайцетники, потім бизпартійни- ки, а ше потім поплбонтачі, а ти- гер кристієни. Байбардзо, ци се йден з другим вміє прихристити, ци вже забув, аби був рух в анте- ресі тай аби політика відходила.

А шем се хтів запитати, ци бува ни знаїте, шо це за політика, жи нам циса Гойра вже читвертий, ци петий раз машинки до ролєні відає з магазину. Вжем цих маши- нок і кримів наскладав пів ку- ферка, жи си можу sklep відтво- рити. А порток, ек ги давали, так ни дають. І так кристєнин хоц ни- хоц ходит, вібачейте, підголєний і з верху і зо споду.

А моя жона, то вже петий раз гістала блюсгелдер, а димки, ци хоц йкої сукенки нима. Ше трохи і тиж ме ходити, гі йкас фоксте- лієрка, підголєна, хоц жилетки ни фасуї.

Хіба шо вати дають і фурт по ца- лому пуделку і ни знати, шо з цим гіяти. Вже стара всі шпари уві вікнох, ци двєрох, де йкі були по- затулювала, тай ше се лишило і нима ек схіснувати. Складаю і цисе добро до куферка, нуж кристєнина вїшлют де межи негрі, то си ви- мінєю на бажанти і цийтинію.

А на цесім будте здорові і дужі.

Гриц Зозуля.

— 0 —

ЛЕКСИКОН «ЛИСА МИКИТИ»

Технічні труднощі — советська по- літика в Берліні.

Тітоїзм — балканський виродок комунізму, або доказ любови до «старшого брата».

Тіто — сам собі Сталін.

Манна — пожива з неба; колись ілі жиди на пустині. В наші дні повторивсь цей випадок з німцями в Берліні.

Комінформ — батіжок, зроблений в Кремлі на нечемних.

Шпаркаса — каса зі шпарами, куди повилітали всі ощадности «Лиса Микити».

Літо — колись було в нас, вдома; в Баварії заступає осін.

Юр.

— 0 —

ОБСЕРВАТОР

Перед виставовим вікном (після грошової реформи) стоїть вже цілу годину непорушно якийсь добро- дїй. Підходить до нього другий й питає:

— Чому ви так пийно пригля- даєтесь до вистави?

— Хочу спостерегти, як скачуть ціни...

З РИСУНКІВ МАЛОГО РОМЦЯ

КІНЕЦЬ ЗАБАВИ РОМЦЯ З «ЧАСУ»

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

М. Білобровий, Ляйм: При зміні грошей «Лис Микита», не зважаючи на те, що він лис, теж одержав тільки 40 НМ, так, що його становище таке саме, як Ваше. Ми теж віримо, що «Лис Микита» знайде якийсь вихід, бо ж відомо, що лиса на так легко застукати.

І. Б., Мангайм: На жаль, ніхто нас на засідання Української Національної Ради не запрошував, хоч повинен був, бо, як нам відомо, гумор на всіх засіданнях був на дуже низькому рівні.

Євдокія П., Діллінген: Розшуків не вміщуємо. Пошукайте собі іншого нареченого, але не довіряйте йому так, як двом першим, бо з трьома дітьми вже Вам буде дуже трудно кудинебудь виїхати.

М. Лабка, Ульм: Афоризми, які вміщуємо в «Л. М.», на жаль не належать перу проф. В. Державина. Мусимо признати Вам рацію,

що його афоризми більш гумористичні, ніж наші.

П. В., Гайденау: Чи Ваша дружина має право Вас бити? Якщо сильніша, то має право. Це не її вина, а нашої доби. Проти «доконаних фактів» нічого не вдієте.

Д. О., Кассель: Статтю про «велико-простірну політику» пішліть до «Часу», хоч сумніваємося, щоб її видрукували, бо це питання належить до компетенції м-гра Р. Ільницького.

І. Мантило, Авсбург: На жаль не можемо покористуватися Вашою працею «Колючий сміх», бо маємо досить своїх власних колісочок. В справі виїзду до Гунулюлю зверніться до проф. Орла.

Дир. І. К., Інглоьштат: Лікарських порад не уділяємо. Якщо йде про відтовщуючу курацію, то радимо на кілька тижнів приїхати до Мюнхену і харчуватися в студ. кухні.

ОДИН ТАК, ДРУГИЙ ІНАКШЕ...

Відомий німецький поет Жан Павль розмовляє з принагідним знайомим:

— Пробачте, що ви студіювали?
— Теологію. Але не докінчив.
— Чому?
— З причини слабого здоров'я.
— Як дивно, — каже Жан Павль, — я також студіював теологію і також не міг докінчити. Але, — додав він нишком, — з причини надто доброго здоров'я!

ЛИС МИКИТА

журнал сатири, гумору
і карикатури

Виходить два рази в місяць
Редагує Колегія

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ

для Німеччини:

Ціна поодинокого числа	0.50 НМ
1/4 - річна передплата	2.80 НМ
1/2 - річна передплата	5.50 НМ

Для Франції:

1/4 - річна передплата	90 франків
1/2 - річна передплата	160 франків

Для Бельгії:

1/4 - річна передплата	24 франки
1/2 - річна передплата	40 франків

Для Англії:

1/4 - річна передплата	3 шил.
1/2 - річна передплата	6 шил.

Для Канади і США:

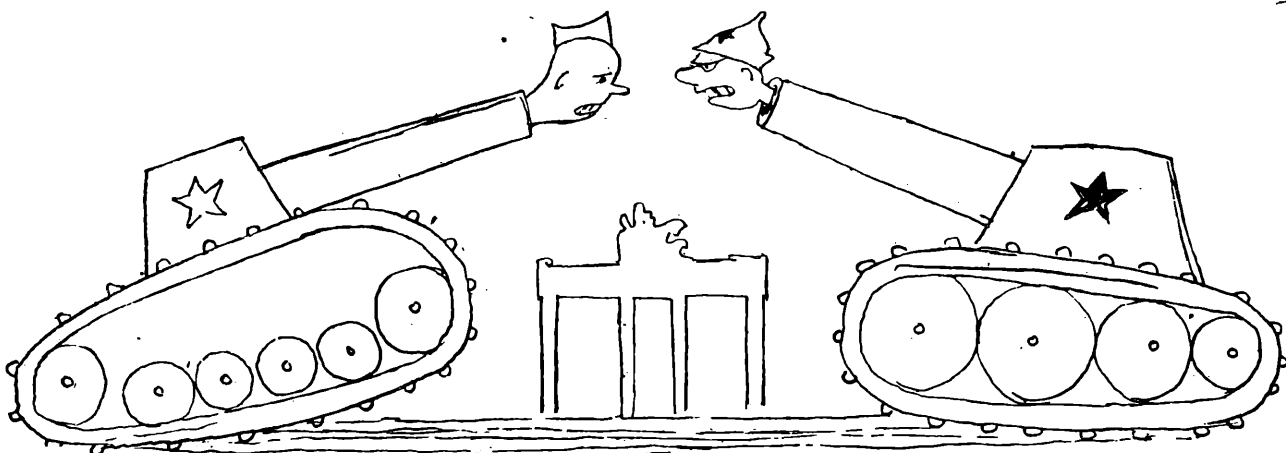
1/4 - річна передплата	0.50 дол.
1/2 - річна передплата	1.— дол.

Для Швейцарії:

1/4 - річна передплата	3 франки
1/2 - річна передплата	6 франків

В Німеччині вплачувати передплату на адресу Адміністрації. У всіх інших країнах на адреси наших заступників.

Друк ч. 12 закінчено 12. VIII. 48.

БЕРЛІНСЬКІ РОЗМОВИ

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА РАДА

АБО

НАРЕШТІ СКОНСОЛІДОВАНІ